

DECIZIE

15 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău
având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Nina Traciuc

Judecătorii

Marina Anton și Iurie Cotruță

grefier

Ludmila Cojocaru

examinând în ședința publică apelul declarat de S.R.L „Rusalina Com”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația „Drepturi de Autor și Conexa” către S.R.L „Rusalina Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, privind încasarea sumelor, împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 18.11.2013 Asociația „Drepturi de Autor și Conexa” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către S.R.L „Rusalina Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, prin care a solicitat instanței:

- încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a sumei de 7306,24 lei, dintre care 2424 lei remunerația de autor pentru anul 2013; 1842,24 lei penalitatea de întârziere în mărime de 2% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere a plății și 3040 lei penalitatea contractuală în mărimea unei unități convenționale (20 lei) pentru fiecare zi de întârziere de prezentare a dărilor de seamă privind creațiile valorificate;
- obligarea pârâtei de a prezenta dările de seamă privind creațiile valorificate în anul 2013.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a indicat că pentru valorificarea creațiilor publicate prin interpretare publică - folosirea muzicii în baruri, restaurante, magazine, chioșcuri, alte încăperi, la discoteci, nunți, concerte, pe viu („live”) sau prin intermediul anumitor dispozitive precum casetofon, radio, aparate TV etc. - beneficiarul, persoana juridică sau fizică, trebuie să obțină licența organizației care administrează pe principii colective drepturile patrimoniale ale titularilor de drepturi și să achite remunerația de autor corespunzătoare (fapt prevăzut în art.11 alin.(1) lit.f) și alin.(2), art.31 și art.33 ale Legii privind dreptul de autor și drepturile conexa, respectiv, conform anexei nr.3 la hotărârea Guvernului nr.641 din 12.07.2001 despre tarifele minime ale remunerației de autor).

Mai indica reclamanta că prin semnarea acordului general (licența) de tip IP nr.0311, eliberată la 26.01.2012 de către reclamantă, S.R.L „Rusalina Com”, conform pct.5.2 din acord, s-a obligat să achite trimestrial, pentru dreptul de interpretare publică a obiectelor de drepturi de autor și conexa prin intermediul oricărui dispozitiv (aparate Radio, TV, DVD, casetofon etc.), remunerația de autor în cuantum de 606 lei până la data de 15 a lunii ce urmează după trimestrul raportat și, concomitent, să prezinte dările de seamă privind creațiile valorificate în cafeneaua „Touareg” din mun. Chișinău, obligație pe care nu a executat-o, datorând în prezent reclamantei onorariul de autor pentru anul 2013 în mărime de 2424 lei, iar în conformitate cu pct.5.3 din acordul general (licența), și penalitate în mărime de 2% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere cu plata și o

penalitate în mărimea unei unități convenționale (20 lei) pentru fiecare zi de întârziere de prezentare a dărilor de seamă privind creațiile valorificate.

Menționa reclamanta că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 18.10.2013 a expediat în adresa pârâtei o pretenție prin care s-a solicitat ca în termen de 10 zile să fie achitată datoria acumulată fără, însă, ca aceasta să fi fost satisfăcută.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 octombrie 2014 cererea de chemare în judecată a fost admisă.

La 03.11.2014 S.R.L „Rusalin Com” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge acțiunea.

În motivarea apelului declarat apelanta a indicat că instanța de fond a interpretat eronat prevederile art.514, 572, 624, 667 și 668 Cod civil în coraport cu cazul examinat și nu a ținut cont de prevederile acordului licență nr.0311 din 06.01.2012, termenul acordului acestuia, prelungirea lui și rezilierea. Potrivit acordului licență nr.0311 data semnării este 06.01.2012, și nu 26.01.2012 după cum indică instanța.

Mai indică apelanta că pct.7 al acordului/licență prevede că perioada de acțiune a licenței este din 01.01.2012 până la 31.12.2012, adică termen de un an, iar prin acordul tacit al părților termenul de valabilitate se va prelungi automat pentru termenul de un an până când una din părți nu va informa despre rezilierea ei.

Invocă apelanta că instanța nu a ținut cont că apelanta, după executarea acordului pe parcursul unui an stabilit de acord, a aflat de la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală despre activitatea ilegală a AsDAC, ce rezultă din acordul licență și despre examinarea unor litigii în instanțele de judecată, în legătură cu ce, la data de 10.12.2012, a înștiințat AsDAC în scris despre rezilierea acordului, astfel încât între S.R.L „Rusalin Com” și AsDAC nu mai existau relații contractuale și obligații de achitare a sumelor pretinse pentru perioada anului 2013, iar normele vizate (art.514, 572, 624, 667 și 668) nu sunt aplicabile la cazul examinat.

Consideră apelanta că instanța nu a dat o apreciere corespunzătoare înscrisurilor prezentate de S.R.L „Rusalin Com” și anume, răspunsul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 15.08.2012; decizia nr 2/2146 din 05.12.2012 a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală; cererea administratorului Tcaci Ion din 24.04.2013; răspunsul AsDAC din 10.01.2013, ce dovedesc măsurile întreprinse de administrator pentru a se clarifica asupra legalității acțiunilor AsDAC întru perceperea remunerației prevăzute de pct.5.2 al acordului/licență.

Invocă apelanta că instanța constată că AsDAC în perioada 01.08.2012-11.12.2012 nu era în drept a elibera licențe, concluzionând în același timp că putea acumula remunerația până la sfârșitul anului 2012 (31.12), însă nu a ținut cont că suma pretinsă este pentru anul 2013 pentru ce nu avea nici un temei legal, or S.R.L „Rusalin Com” prin scrisoarea din 10.12.2012 a înștiințat AsDAC despre rezilierea acordului licență, perioadă în care ultimii nu erau în drept a elibera licențe, iar AsDAC ulterior nu a întreprins alte acțiuni de a încheia un nou acord licență pentru perioada de după 31.12.2012, de când a obținut acest drept.

Afirmă apelanta că instanța de fond concluzionează greșit și asupra faptului că S.R.L „Rusalin Com” desfășurând activitatea după înaintarea cererii de reziliere a acordului/licență la 10.12.2012, a prelungit valorificarea prin interpretare publică opere, interpretări, fonograme, ce fac parte din repertoriul AsDAC, fără încheierea unui nou acord, deși instanței nu i-au fost prezentate atare probe, deși în opinia apelantei obligațiunea dată aparține reclamantei.

Reieșind din faptul că pe perioada pretinsă ca neplată, anul 2013, între AsDAC și S.R.L „Rusalin Com” nu au existat acorduri, contracte ce ar oferi temei de aplicare a normelor materiale la care s-a referit instanța, apelata consideră că la emiterea hotărârii contestate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin; circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care prima

instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente; concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Reprezentantul apelantei S.R.L „Rusalin Com”, Crețu Constantin, în ședința de judecată a susținut apelul declarat și a solicitat admiterea acestuia.

Reprezentantul intimetei Asociația „Drepturi de Autor și Conexe”, în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a solicitat prin cerere amânarea examinării pricinii pe motiv că acesteia nu i-a fost remisă cererea de apel motivată, circumstanță ce se combate prin înscrisurile anexate la dosar, din care reiese cert că la adresa electronică a intimetei a fost remisă cererea de apel motivată prezentată de apelantă la 12.01.2014, din care considerente motivul invocat de aceasta din urmă al amânării este apreciat de instanță ca fiind nefundat, cu atât mai mult cu cât acesta nu confirmă imposibilitatea prezentării reprezentantului în ședința de judecată, din care considerente, în temeiul art.379 alin.(1) CPC, Colegiul a dispus examinarea pricinii în absența acestuia.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, în ședința de judecată nu s-a prezentat, solicitând examinarea pricinii în absența sa, din care considerente, în temeiul art.206 alin.(1) CPC și art.379 alin.(1) CPC, Colegiul a dispus examinarea pricinii în absența acestuia.

Audiind reprezentantul părții, studiind materialele pricinii, Colegiul Civil consideră necesar de a respinge apelul declarat din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multă aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC, în condițiile în care instanța de

fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Instanța a stabilit că la 18.11.2013 Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către S.R.L. „Rusalin Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, prin care a solicitat instanței:

- încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantei a sumei de 7306,24 lei, dintre care 2424 lei remunerația de autor pentru anul 2013; 1842,24 lei penalitatea de întârziere în mărime de 2% din suma datorată pentru fiecare zi de întârziere a plății și 3040 lei penalitatea contractuală în mărimea unei unități convenționale (20 lei) pentru fiecare zi de întârziere de prezentare a dărilor de seamă privind creațiile valorificate;
- obligarea pârâtei de a prezenta dările de seamă privind creațiile valorificate în anul 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 octombrie 2014 cererea de chemare în judecată a fost admisă.

Articolul 3 al Legii privind drepturile de autor și drepturile conexe definește noțiunea de interpretare publică ca fiind prezentarea operelor, interpretărilor sau a fonogramelor prin reprezentare scenică, recitare, cântec sau printr-o altă modalitate, atât pe viu, cât și prin intermediul diferitelor dispozitive, mijloace sau procedee (cu excepția comunicării publice), în locuri accesibile publicului ori în orice alte locuri în care operele, interpretările sau fonogramele pot fi percepute de persoane care nu fac parte din cercul obișnuit al familiei sau al cunoscuților apropiați.

Conform prevederilor art.4 alin.(1) lit.h) al aceleiași Legi, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) avizează, monitorizează și supraveghează activitatea organizațiilor de gestiune colectivă a dreptului de autor și/sau a drepturilor conexe.

Potrivit dispozițiilor art.5 alin.(1)-(3) al Legii date, în conformitate cu prezenta lege, beneficiază de protecție toate operele exprimate într-o anumită formă obiectivă din domeniul literar, artistic și științific, indiferent de faptul dacă acestea au fost sau nu aduse la cunoștința publicului. Autorul beneficiază de protecția dreptului de autor asupra operei sale prin însuși faptul de creare a ei. Pentru apariția și exercitarea dreptului de autor nu este necesară înregistrarea operei, nici alt act de notificare sau alte formalități. Dreptul de autor se constituie din drepturi patrimoniale și drepturi morale (personale nepatrimoniale).

În temeiul art.11 alin.(2) al Legii citate, autorul sau alt titular al drepturilor patrimoniale exclusive de autor are dreptul la o remunerație echitabilă. Quantumul și modul de achitare a remunerației de autor pentru fiecare caz și mod de valorificare a operei se stabilesc în contractul de autor sau în contractele pe care organizațiile de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale le-au încheiat cu utilizatorii.

Alineatul (7) lit.a) al aceluiași articol statuează că în cazul în care acordul dintre reprezentanții titularilor de drepturi nu conține alte prevederi, toate sumele remunerației, menționate la alin.(5) se acumulează de organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale care îi reprezintă pe autori și pe alți titulari ai dreptului de autor, iar alin.(8) stipulează că organizația de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, menționată la alin.(7) lit.a), va transfera cotele remunerațiilor prevăzute la alin.(7) lit.b), datorate categoriilor de titulari de drepturi pe care nu îi reprezintă, organizațiilor de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale sau altor organizații care îi reprezintă pe respectivii

titulari și care sunt responsabile de acumularea și repartizarea între aceștia a sumelor corespunzătoare.

În conformitate cu art.30 alin.(1) al Legii invocate mai sus, autorii sau alți titulari ai dreptului de autor pot transmite prin contract de cesiune, dacă prezenta lege nu prevede altfel, drepturile patrimoniale exclusive, precum și dreptul la remunerație de autor. În urma unei asemenea cesiuni, titular de drepturi devine cesionarul.

În baza art.47 alin.(1) lit.a) al Legii respective, remunerația se achită pentru următoarele moduri de valorificare a operelor intrate în domeniul public și a expresiilor folclorice interpretarea publică și comunicarea publică a unor asemenea opere muzicale și a expresiilor folclorice muzicale.

Alineatele (2) lit.a) și (3) lit.a) ale acestui articol prevede că remunerația prevăzută la alin.(1) din prezentul articol se achită organizației de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale care îi reprezintă pe autorii și pe alți titulari ai dreptului de autor asupra operelor muzicale - pentru acțiunile specificate la alin.(1) lit.a) din prezentul articol. Pentru stabilirea cuantumului remunerației prevăzute la alin.(1) din prezentul articol și pentru soluționarea eventualelor litigii în legătură cu achitarea acesteia se aplică mutatis mutandis prevederile art.50 - în cazul acțiunilor specificate la alin. (1) lit. a) din prezentul articol.

Conform prevederilor art.49 alin.(1) al Legii privind dreptul de autor și drepturile conexe, organizația de gestiune colectivă exercită, în numele titularilor de drepturi pe care îi reprezintă și în limitele împuternicirilor acordate de aceștia, iar în cazurile pentru care se prevede gestiunea colectivă obligatorie și în numele celor pe care nu-i reprezintă, următoarele atribuții:

a) eliberează utilizatorilor licențe pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, drepturile asupra cărora le-au fost încredințate în gestiune de titularii de drepturi sau sunt exercitate în virtutea legii;

b) negociază cu utilizatorii cuantumul remunerației pentru valorificarea operelor sau a obiectelor drepturilor conexe, precum și alte condiții de licențiere;

c) acumulează remunerația stipulată, conform prevederilor lit. b), în licențele eliberate și/sau pe cea care este datorată în virtutea dreptului la o remunerație echitabilă (drept din gestiunea sa);

d) repartizează remunerația acumulată, o achită la timp și, pe cât este posibil, echitabil și proporțional cu valoarea și valorificarea reală a operelor și obiectelor drepturilor conexe corespunzătoare;

e) îi reprezintă pe titularii de drepturi, inclusiv pe cei străini (în persoana organizațiilor de gestiune colectivă din țara corespunzătoare), în instanțele de judecată și în cadrul altor proceduri legale, precum și în organele și organizațiile de stat, în legătură cu drepturile transmise de aceștia sau de prezenta lege în gestiune și efectuează orice alte acte juridice necesare pentru protecția și asigurarea drepturilor respective, inclusiv în nume propriu;

f) asigură exercitarea drepturilor membrilor săi în străinătate prin încheierea acordurilor de reprezentare reciprocă a intereselor cu organizații similare de gestiune colectivă din străinătate;

g) întreprinde orice alte acțiuni în limitele împuternicirilor care i-au fost delegate de către titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că organizația de gestiune colectivă are dreptul să ceară utilizatorilor de opere și/sau de obiecte ale drepturilor conexe prezentarea rapoartelor privind operele valorificate (identificate după titularii de drepturi), a altor documente și informații referitoare la orice mod de valorificare, ce corespunde unui drept care cade sub incidența gestiunii respectivei organizații, precum și a altei informații necesare pentru calcularea, acumularea și repartizarea remunerației.

Din cadrul legal citat mai sus instanța deduce că AGEPI este obligată să asigure aplicarea normelor legale prin organizarea procedurii de avizare a OGC-urilor.

Instanța a stabilit că Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” activează în baza certificatului de înregistrare la Ministerul Justiției nr.1330 din 16.03.2000, iar AGEPI a desemnat AsDAC cu dreptul de a elibera beneficiarilor licențe pentru valorificarea obiectelor drepturilor de autor drepturilor conexe ale interpreților în baza deciziei din 14.12.2010, pentru perioada 01.08.2010-01.08.2012.

Prin decizia nr.2/2146 din 05.12.2012, publicată în Monitorul Oficial nr.252-253 din 11.12.2012, reclamanta a fost avizată cu dreptul de a elibera beneficiarilor licențe anumite categorii de drepturi, inclusiv pentru dreptul la interpretare publică, motiv pentru care Colegiul conchide că reclamanta era în drept să elibereze licențe în numele titularilor de drepturi pe care îi reprezintă și în limitele împuternicirilor acordate de aceștia, până la data de 01.08.2012 și din 11.12.2012.

Instanța a mai stabilit că AsDAC a încheiat cu apelanta S.R.L. „Rusalina Com” acordul general (licență) nr.0311 din 06.01.2012 privind interpretarea publică a obiectelor de drepturi de autor și conexe, potrivit pct.5.2 al căruia părțile au convenit asupra remunerației în mărime de 157 lei pentru opere și 45 lei pentru obiecte de drepturi conexe.

Prin urmare, la data încheierii acordului general (licenței), reclamanta era în drept de a încheia astfel de licențe, iar faptul că în perioada 01.08.2012-11.12.2012 aceasta nu a fost în drept de a elibera licențe, în baza licenței eliberate anterior acestei perioade reclamanta dispunea de dreptul de a încasare remunerațiile corespunzătoare.

Instanța relevă că în perioada 01.08.2012-11.12.2012, unicul OGC avizat pentru categoria drepturilor de autor și conexe ale autorilor, interpreților, producătorilor, organizațiilor de difuziune, în baza Legii nr.139, a fost Asociația Națională pentru Protecția Creației Intelectuale (ANPCI), aceasta fiind în drept de a elibera beneficiarilor licențe și de a acumula remunerația de autor pentru titularii de drepturi care sunt membri ai acestei organizații, conform deciziei AGEPI nr.1/57 din 12.01.2012, publicată în Monitorul Oficial nr.16-18 din 20.01.2012, precum și pentru titularii care nu au calitatea de membru al vreunui OGC și nici nu i-au încredințat, în vreun alt mod, drepturile în gestiune conform art.48 alin.(11)-(12) al Legii din 02.07.2010, fără, însă, ca apelanta să fi probat încheierea vreunui acord/licențe cu această organizație.

Instanța a mai stabilit că la 24.04.2013, apelanta s-a adresat către AGEPI cu o solicitare de informare privind OGC-urile ce au dreptul de a elibera licențe și de a încasa remunerația de autor pe teritoriul Republicii Moldova, iar la 08.05.2013 AGEPI a expediat în adresa acesteia scrisoarea nr.734, în care a indicat OGC-urile în drept de a încheia licențe cu utilizatorii.

Astfel, instanța reiterează că licența eliberată de AsDAC era valabilă și producea efecte pentru apelantă, astfel încât aceasta datora în baza licenței date remunerația stabilită de părți, precum și prezentarea dărilor de seamă privind creațiile valorificate.

În conformitate cu art.512 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform prevederilor art.514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art.572 alin.(1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În temeiul art.624 alin.(1) Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Coroborând aceste norme cu normele Legii speciale citate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia că apelanta are obligația legală de a achita în beneficiul reclamantei remunerația în mărime de 2424 lei, instanța reținând și faptul că apelanta nu a obiectat împotriva cuantumului remunerației indicate în acordul general (licență).

De asemenea, Colegiul a constatat că în baza aceluiași acord, pct.5.3 părțile au stabilit o clauză penală în cuantum de 2% pentru neachitarea remunerației pentru fiecare zi de întârziere a efectuării plăților și de o unitate convențională (20 lei) pentru fiecare zi de neprezentare a dărilor de seamă.

Astfel, pentru perioada indicată de reclamantă de neexecutare a obligației de plată a remunerației de 152 zile, penalitatea constituie 1842,24 lei $\{[(606 \text{ lei} \times 2\%) \times 122 \text{ zile}] + [(606 \text{ lei} \times 2\%) \times 30 \text{ zile}]\}$, iar pentru neprezentarea dărilor de seamă o penalitate în mărime de 3040 lei $[(20 \text{ lei} \times 122 \text{ zile}) + (20 \text{ lei} \times 30 \text{ zile})]$.

Colegiul respinge argumentul apelantei referitor la faptul că aceasta a informat reclamanta despre faptul rezilierii acordului general (licenței) din 06.01.2010 la data de 10.12.2012, acest drept fiind prevăzut de pct.7 al acordului, potrivit căruia valabilitatea licenței, ce expira la 31.12.2012 putea fi prelungită tacit doar în cazul în care cealaltă parte nu era avizată despre rezilierea acesteia, or, același punct prevede expres că acordul general (licența) nu poate fi reziliat în mod unilateral de apelantă în cazul continuării valorificării obiectelor de drepturi de autor și conexe prin interpretare publică în localul indicat în licență, cafeneaua „Tuareg” din mun.Chișinău, str.Calea Ieșilor 2/5.

În speță, apelanta nu a invocat vreodată că această cafenea și-a încetat activitatea și că apelanta a încetat valorificarea obiectelor drepturilor de autor și conexe după anunțarea despre reziliere, astfel încât termenul de valabilitate al licenței a continuat și în anul 2013.

Or, în speță nu se întrunesc temeiurile de reziliere stabilite de art.733 Cod civil, potrivit cărora contractul nu poate fi altfel rezolvit, reziliat sau revocat decât în temeiuri prevăzute de lege sau prin acordul părților și art. 734 alin.(2) Cod civil, ce stipulează că acordul privind rezoluțiunea contractului trebuie să fie încheiat în forma cerută pentru contract dacă din lege, contract sau uzanțe nu rezultă altfel, aplicabile prin prisma dispozițiilor art.747 Cod civil.

Instanța constată că odată ce Legea cu privire la dreptul de autor și drepturile conexe instituie forma scrisă a acordului/licenței, rezilierea acestuia este posibilă doar în baza unui acord scris încheiat între părți, iar în cazul stipulat de acord referitor la rezilierea prin anunț despre rezilierea contractului poate fi realizată doar în cazul în care utilizatorul nu continuă acțiunile de interpretare publică.

Faptul că cafeneaua „Tuareg” ce aparține apelantei și care a fost indicată în licența neexclusivă din 06.01.2012 nu și-a încetat activitatea, inclusiv potrivit site-ului oficial al acesteia www.tuareg.md, fiind notoriu că în astfel de localuri are loc interpretarea publică, prezentarea operelor, interpretărilor sau a fonogramelor prin reprezentare scenică, recitare, cântec sau printr-o altă modalitate, atât pe viu, cât și prin intermediul diferitelor dispozitive, mijloace sau procedee, este cert că notificarea de reziliere contravine acordului părților, astfel încât licența nominalizată nu putea fi considerată realizată, valabilitatea acesteia continuând în modul stabilit de acord.

Instanța respinge și argumentele apelantei referitoare la faptul că reclamanta nu era îndreptățită să elibereze licențe în perioada 01.08.2012-11.12.2012, or, acest fapt este irelevant în condițiile în care licența pe numele apelantei a fost eliberată la 06.01.2012, adică anterior datei invocate de apelantă, astfel încât interdicția de eliberare a licențelor nu este relevantă prezentei spețe, deoarece nu producea efecte asupra licențelor eliberate deja, cu atât mai mult cu cât perioada pentru care apelanta nu și-a executat obligațiile este inclusă în anul 2013.

În consecință, înscrisurile invocate de apelantă cu aserțiunea că instanța de fond nu a ținut cont de acestea sunt invocate eronat de către apelantă, deoarece conținutul acestora

este irelevant speței în condițiile în care nu influențează obligațiile de plată ale apelantei și nici dreptul reclamantei de a cere încasarea acestor plăți.

De asemenea, Colegiul consideră că indicarea greșită în hotărârea contestată a datei încheierii acordului din 06.01.2012, datorată unei erori evident mecanice, iar o hotărârea judecătorească nu poate fi casată pentru motive formale, urmând ca prima instanță să corecteze această eroare, ce nu influențează esențial soluția legală pronunțată.

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că argumentele invocate de apelantă sunt nefondate, iar concluziile primei instanțe sunt întemeiate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a), art.390 CPC, Colegiul Civil

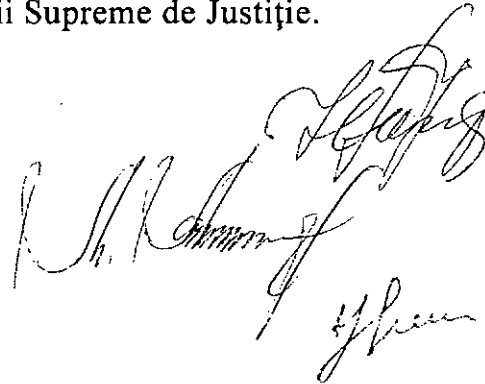
d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de S.R.L „Rusalin Com”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația „Drepturi de Autor și Conexe” către S.R.L „Rusalin Com”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, privind încasarea sumelor.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Judecătoria

Nina Traciuc

Marina Anton

Iurie Cotruță